Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝΔΙΚΟ

Στὴν Ἀφρικὴ τὸ αἷμα τῶν φτωχῶν λύνει τὶς διαφορὲς τῶν ἰσχυρῶν

Περίεργη ἡ «στροφὴ» τῆς Σοβ. Ἑνώσεως πρὸς τὴν Αἰθιοπία

ΠΩΣ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΗ ΣΟΜΑΛΙΑ

Η ΑΛΛΑΓΗ στρατοπέδου πάει νὰ γίνει συνηθισμένο φαινόμενο στὴν ἀφρικανικὴ ἤπειρο: Ἡ Αἴγυπτος ἔκανε τὴν ἀρχή, μὲ τὴ στροφὴ τοῦ Σοντὰτ πρὸς τὴ Δύση. Ἀκολούθησε ἡ θεσμαϊκὴ στροφὴ τοῦ Καντάφι πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, ποὺ ἀποκατέστησε τὴν «ἰσορροπία» στὴ Βόρειο Ἀφρική. Τώρα εἶναι ἡ σειρὰ τῆς Σομαλίας νὰ ἀλλάξει στρατόπεδο: Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση χάνει τὸ πολύτιμο στήριγμά της στὸ «ἀφρικανικὸ κέρας», μὲ τὴ στροφὴ τοῦ στρατηγοῦ Μωχάμετ Σιὰντ Μπάρ πρὸς τὴ Δύση. Ἦταν τὸ τίμημα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ περιμένει ὅτι θὰ κατέβαλε, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἄρχισε νὰ ἐφοδιάζει μὲ ὅπλα τὸν Μεγκίστου τῆς Αἰθιοπίας.

Στὴν ταραγμένη αὐτὴ ἤπειρο χάνει τὸ παιχνίδι ὁποιος δὲν ὑπολογίζει σωστὰ τὶς φυλετικὲς καὶ τὶς συνοριακὲς ἀντιθέσεις. Κι' ὅπως αὐτὴ τὴν ὥρα παίζονται στὴν Ἀφρικὴ ὕψιστης σημασίας γεωπολιτικὰ παιχνίδια ἀνάμεσα στοὺς μεγάλους, «ἀγκιστρωμένα ψάρια» δὲν ὑπάρχουν: Ο σημερινὸς φίλος μπορεῖ νὰ γίνει μέσα σὲ μιὰ νύχτα ἀντίπαλος ἂν δεῖ ὅτι ὁ ξένος προστάτης του ἐνισχύει τὸ φυλετικὸ ἢ τὸ συνεριακὸ ἐχθρό.

Ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἀλλαγὴ στρατοπέδου εἶναι πολὺ σύντομος. Ἀρκεῖ νὰ ἀλλάξει μία χώρα ἢ ἕνα καθεστὼς τὴν ἡγεμονία ἀπὸ τὴν ὁποία προμηθεύεται ὅπλα: «Πές μου ἀπὸ ποιὸν παίρνεις ὅπλα, νὰ σοῦ πῶ μὲ ποιὸν εἶσαι», αὐτὸ εἶναι τὸ πρωτοφανὲς στοιχεῖο τῶν ἐξωτερικῶν προσανατολισμῶν τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν. Ποὺ θὰ ἔπρεπε, ἴσως νὰ συμπληρωθεῖ μὲ ἕνα χρονικὸ προσδιορισμό: «Πές μου ἀπὸ ποιὸν παίρνεις ὅπλα σήμερα, νὰ σοῦ πῶ μὲ ποιὸν εἶσαι σήμερα».

Αὐτὴ ἡ ἀστάθεια δὲν μπορεῖ νὰ γίνει κατανοητὴ παρὰ μόνο μέσα στὸ χῶρο αὐτῶν τῶν νέων χωρῶν, ποὺ ἀπέκτησαν κρατικὴ ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἐθνικὴ ὁλοκλήρωση, ποὺ παλεύουν νὰ ξεπεράσουν τὸ στάδιο τῆς φυλετικῆς κοινωνίας καὶ νὰ συναντήσουν τὸν 21ο αἰῶνα μέσα σὲ λίγες δεκαετίες. Ὑποχρεώνονται, δηλαδή, αὐτὲς οἱ χῶρες νὰ κάνουν μέσα σὲ λίγες δεκάδες χρόνια πορεία, ποὺ ἄλλοι λαοὶ χρειάστηκαν αἰῶνες γιὰ νὰ τὴν πραγματοποιήσουν.

ΜΟΙΑΖΟΥΝ αὐτὲς οἱ ἀργοβαδιὲς κοινωνίες σὰν νὰ μπῆκαν σὲ μιὰ γιγάντια «μηχανὴ τοῦ χρόνου» ποὺ τοὺς μεταφέρει ὁλοταχῶς στὸ μέλλον. Κι' ὁ βιομηχανικὸς κόσμος, ποὺ τὶς ἀνάγκασε νὰ ἐπιβιβαστοῦν στὴν τεραστίου μηχανή του, τὶς βοηθάει νὰ ξεπεράσουν τὰ τεράστια προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν, παρέχοντάς τους ὅπλα. Χωρὶς καμιὰ μεταφορικὴ χρησιμοποίηση τοῦ ὅρου: Ὅπλα ἐξελειγμένα, τελειοποιημένα, ἀπὸ αὐτόματα μέχρι ἀεροσκάφη καὶ πυραύλους.

Ἔτσι, μποροῦν νὰ περάσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ τόξο στὸν ἀτομικὸ πύραυλο ἐδάφους — ἐδάφους, στὴ βομβαρδιστικὴ ἀεροπορία καὶ στοὺς ἀντιαεροπορικοὺς πυραύλους. Καὶ σ' ἕνα πολὺ σύντομο διάστημα καὶ στὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια, ἴσως. Γιατί ὄχι; Οἱ μεγάλοι στὸ δικό τους ἀνταγωνισμό, δὲν ἔχουν νὰ διαλέξουν τὰ καλύτερα μέσα μὲ τὰ ὁποῖο μποροῦν νὰ βοηθήσουν κοινωνίες φυλῶν νὰ γίνουν σύγχρονες κοινωνίες, ἕτοιμες νὰ ὑποδεχτοῦν τὸν 21ο αἰῶνα.

Διπλὴ χρησιμότητα ἔχει ἡ προμήθεια ὅπλων στὶς καθυστερημένες χῶρες. Τὶς βοηθάει νὰ λύσουν μὲ τὸν πιὸ γοργὸ τρόπο τὶς φυλετικὲς τους ἀντιθέσεις. Στὰ σημεῖα ὅπου δύο φυλὲς παλεύουν γιὰ τὰ ποιὰ θὰ κυριαρχήσει, ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι κάμποσα καλὰ ὅπλα. Ὁποια φυλὴ μάθει νὰ τὰ χρησιμοποιεῖ ἀποτελεσματικότερα, θὰ πεῖ ὅτι εἶναι ἡ πιὸ ἐξελίξιμη, αὐτὴ ποὺ ἔχει περισσότερες δυνατότητες νὰ ἐπιβιώσει. Ἔτσι, μὲ ἕνα εἶδος.. φυσικῆς ἐπιλογῆς θὰ ἐπικρατήσουν οἱ ἰσχυρὲς φυλές, θὰ ὑποτάξουν τὶς ἀσθενέστερες καὶ οἱ ἀφρικανικὲς χῶρες θὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐσωτερικὴ τους εἰρήνευση. Τὸ ἴδιο θὰ γίνει καὶ μὲ τὶς συνοριακὲς διαφορές, ποὺ εἶναι πάμπολλες. Καθὼς οἱ ἀφρικανικὲς χῶρες χαράκτηκαν μὲ βάση τὰ σύνορα τῶν πολιῶν ἀποικιῶν, ἐλάχιστα πάρθηκε ὑπόψη ὁ παράγοντας τῶν κατοίκων. Ἀποτέλεσμα εἶναι τὰ σημερινὰ σύνορα νὰ «διχοτομοῦν» φυλές, δημιουργώντας ἑστίες ἀναταραχῆς καὶ πολέμων.

Γιὰ τοὺς μεγάλους αὐτὲς οἱ διαφορές εἶναι... θεῖο δῶρο. Ἂν οἱ ἀφρικανικὲς χῶρες δὲν εἶχαν τόσο ἔντονες φυλετικὲς καὶ συνοριακὲς ἀντιθέσεις οἱ μεγάλοι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ τὶς ἐφοδιάζουν μὲ ὅπλα κι ἔτσι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιρροή καὶ τὶς μεταθέσεις τῶν ἐπιρροῶν, ποὺ τόσο ἐξυπηρετοῦν τὴ σύγχρονη γεωπολιτική.

ΟΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ, ἡ Σομαλία καὶ ἡ ἀκτὴ ποὺ συνεχίζει πρὸς τὰ βόρεια περιλαμβάνοντας τὸ Τζιμπουτί καὶ τὴν Ἐρυθραία. ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς ζωτικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τοὺς Μεγάλους. Εἶναι ἡ ἀκτὴ ποὺ κρατάει τὰ κλειδιὰ τῆς ἐξόδου τοῦ Περσικοῦ Κόλπου πρὸς τὸν ἰνδικὸ καὶ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα καὶ τὰ κλειδιὰ τῶν θαλασσινῶν δρόμων ἐπικοινωνίας τῆς Νοτίου καὶ Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς πρὸς τὴ Μεσόγειο.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἀπὸ κεῖ περνάει ὁ δρόμος τοῦ πετρελαίου καὶ ὁ δρόμος τῶν πρώτων ὑλῶν, κι' ὁλόκληρη ἡ ἀκτή, μαζὶ μὲ τὰ νησιά, τὰ νησάκια καὶ τὶς ἀτόλλες ποὺ γειτονεύουν μαζί της εἶναι ἀπὸ χρόνια τὸ μῆλο τῆς ἔριδος τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν. Δεδομένο, λοιπόν, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων ἀλλὰ καὶ πολλῶν γειτόνων: τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν ἰδιαίτερα, κι' ἀκόμη εἰδικότερα τῶν ἰσχυροτέρων κρατῶν τῆς περιοχῆς: τοῦ Ἰράν καὶ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας.

Ἡ Ἐρυθραία ἔγινε αἰθιοπικὴ ἐπαρχία ἐλέω Ἰταλῶν. Οἱ Ἰταλοί, ἄλλωστε, ποὺ κατέλαβαν τὴν περιοχὴ στὴν πρώτη τους ἀποικιακὴ ἐξόρμηση, τὸν περασμένο αἰώνα, τῆς ἔδωσαν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἐρυθραίας μὲ βασιλικὸ διάταγμα τοῦ 1890. Μὲ τὴν κατάληψη τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ τὸν Μουσολίνι, ἡ Ἐρυθραία ἔγινε ἀκτὴ τῆς ἀποικίας, κι ἔτσι ἔμεινε. Ἀλλά, μιὰ ποὺ οἱ κάτοικοί της δὲν ρωτήθηκαν ἀργότερα, ὅταν ὁ ΟΗΕ ἔδωσε τὴν κηδεμονία τῆς περιοχῆς στὴν Ἰταλία γιὰ νὰ τὴν προετοιμάσει γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία της λένε τώρα τὸ λόγο τους: Τὸ μουσουλμανικὸ αὐτονομιστικὸ κίνημα ποὺ βροῦσε ἐπὶ δεκαπέντε χρόνια, ἀναπτύχθηκε μὲ τὴ βοήθεια καὶ τῶν μουσουλμάνων γειτόνων, ἀπὸ τὴ Σαουδικὴ Ἀραβία ὡς τὴ Σομαλία, καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἀποκλείσει τὴν Αἰθιοπία ἀπὸ τὶς ἀκτές της, ποὺ ἐκτείνονται σέ μῆκος χιλίων περίπου χιλιομέτρων.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Μὲ τέτοιες προϋποθέσεις, τὸ μέλλον τῆς Αἰθιοπίας δὲν φαίνεται ρόδινο, καὶ μᾶλλον κινδυνεύει νὰ γίνει μιὰ μεσογειακὴ χώρα, χωρὶς προσπέλαση στὴ θάλασσα, ἑπομένως ἄχρη στὴ οὐσιαστικὰ γιὰ τοὺς Μεγάλους κυκλωμένη ἀπὸ ἐχθρικὸ περιβάλλον. Γιατί, βέβαια, οὔτε τὸ Σουδὰν ἔχει λόγους νὰ συμπαθεῖ τὸ καθεστὼς τοῦ Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ, οὔτε ἡ Κένυα. Ἡ τελευταία θὰ μποροῦσε νὰ στραφεῖ πρὸς τὴν Αἰθιοπία μόνο στὴν περίπτωση ποὺ ἡ Σομαλία θὰ ἔθετε ἐπὶ τάπητος καὶ τὸ θέμα τῶν Σομαλῶν τῆς Κένυα, πρᾶγμα ἀμφίβολο στὶς σημερινές συνθῆκες.

Ὡστόσο ἡ θέση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης στὴ Σομαλία φαινόταν μᾶλλον σταθερή. Τὸ καθεστὼς τῆς Σιὰντ Μπάρ εἶναι «μαρξιστικό», μ' αὐτὸν τὸν ἰδιότυπο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ εἶναι μαρξιστικὸ τὸ καθεστὼς μιᾶς χώρας ὅπου ἡ βιομηχανία δίνει τὸ 1 τοῖς ἑκατὸ τοῦ ἐγχωρίου προϊόντος καὶ ἡ πλειονότητα τῶν κατοίκων εἶναι νομάδες — κτηνοτρόφοι. Ὁπωσδήποτε ὁ Σιὰντ Μπάρ, ποὺ δὲν ἀρνούνταν τὴν ἀμερικανικὴ καὶ τὴν κινεζικὴ βοήθεια. στρεφόταν ὅλο καὶ περισσότερο πρὸς τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, στὴν ὁποία καὶ εἶχε παραχωρήσει βάσεις πυραύλων.

Τὸ γιατί ἡ σοβιετικὴ διπλωματία προτίμησε, τελικά, τὴν Αἰθιοπία, εἶναι ἀρκετὰ αἰνιγματικό. Φαίνεται γενικά, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, παρὰ τὴν πεῖρα ποὺ πρέπει νὰ ἔχει συγκεντρώσει ἀπὸ τὰ προβλήματα τῶν δικῶν της καθυστερημένων κοινωνιῶν δὲν τὰ καταφέρνει πολὺ καλὰ μέσα στοὺς ἀφρικανικοὺς φυλετικοὺς δαιδάλους. Ἡ συμφωνία της γιὰ τὴν παραχώρηση ὅπλων στὴν Μεγκίστου ἔκανε πιθανότατα τὸν Σιὰντ Μπάρ νὰ δεχτεῖ τὶς προτάσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Βρετανίας γιὰ στρατιωτικὴ βοήθεια. Ὅπως εἶπεν πρὶν λίγες μέρες ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σομαλίας στὴ Ρώμη, ἡ κυβέρνηση τῆς χώρας του δὲν ἔχει τὴν πρόθεση νὰ ἐνταχθεῖ στὸν ἕνα ἢ στὸν ἄλλο συνασπισμό, ἀλλὰ καὶ «δὲν μπορεῖ νὰ παραμείνει ἀδιάφορη ἂν τὰ ὅπλα ποὺ δίνει ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση στὴν Αἰθιοπία χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον τῆς Σομαλίας».

Κι ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ἀμερικὴ τοῦ Κάρτερ ἔστρεψε πολὺ νωρίς τὴν προσοχή της πρὸς τὴ Σομαλία: Οἱ στρατηγικοὶ ἐγκέφαλοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συμβούλευαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸν πρόεδρο Κάρτερ, νὰ κερδίσει μέ κάθε μέσον τὴν παράκτια Σομαλία, καὶ νὰ μὴ χάνει τὸν καρό του μὲ τὴν Αἰθιοπία. Οἱ ἐξελίξεις ὡς τὴν ὥρα τουλάχιστον, δικαιώνουν μᾶλλον τοὺς στρατηγικοὺς ἐγκεφάλους τῆς Ἀμερικῆς. Ἂν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση, θέλει νὰ διατηρήσει βάσεις στὴν εἴσοδο τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας μέσω τοῦ Μεγκίστου, θὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἐξασφαλίσει μιὰ παράκτια ζώνη γιὰ τὴν Αἰθιοπία. Πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει μὲ μακροχρόνιες πλέον πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις, μὲ πολλὰ ὅπλα καὶ θυσίες καὶ μὲ ἀμφίβολα ἀποτελέσματα.

ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ

Ἦταν... δουλέμπορος ὁ προπάπος τοῦ κ. Κάρτερ

Καὶ ὁ πρῶτος ἑκατομμυριοῦχος τῆς χώρας

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ ΒΡΕΤΑΝΝΟΥ ΓΕΝΕΑΛΟΓΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ γνωστοὺς Βρετανοὺς γενεαλόγους ἔκανε τὴν «ἐνοχλητικὴ» ἀνακάλυψη ὅτι ἕνας ἀπευθείας πρόγονος τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Τζίμμυ Κάρτερ ἦταν, ἴσως, ὁ μεγαλύτερος ἰδιοκτήτης σκλάβων στὴν Ἀμερικὴ καὶ ὁ πρῶτος ἑκατομμυριοῦχος τῆς χώρας.

Ὁ «Βασιλιὰς Κάρτερ», ὅπως ἦταν γνωστὸς τὴν ἐποχὴ τοῦ θανάτου του, εἶχε δικά του 100.000 στρέμματα γῆς, σὲ καπνοφυτεῖες, στὴν ἀποικία τῆς Βιργινίας, τὸν 17ο αἰῶνα.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΟΥΛΟΙ

Ἡ οἰκογένεια Κάρτερ ἀσχολήθηκε, ἐπίσης, μὲ τὸ ἐμπόριο δούλων καὶ διέθετε χιλιάδες μαύρους καὶ λευκοὺς δούλους, κατάδικους ποὺ εἶχαν μεταφερθεῖ στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ βρετανικὲς φυλακὲς καὶ πουλήθηκαν σὲ σκλαβοπάζαρα στὴ Βιργινία καὶ τὸ Μαΐρυλαντ, σὲ τιμὲς ὡς 10 στερλίνες τὸ κεφάλι.

Σύμφωνα μὲ τὶς διαπιστώσεις τοῦ Χιοῦ Πέσκετ, τοῦ γνωστοῦ γενεαλόγου τοῦ «Ντέμπρεττς Πήραιντζ», ἡ παρουσία τῶν Κάρτερ στὴν Ἀμερικὴ ἐπισημοίνεται γιὰ πρώτη φορά, τὸ 1635, ὅταν δύο ἀδέρφια, ὁ Τζὼν καὶ ὁ Τόμας Κάρτερ, μετανάστευσαν στὴ βρετανικὴ ἀποικία τῆς Βιργινίας. Ἦταν μέλη μιᾶς ἀρκετὰ πλούσιας οἰκογένειας ἐμπόρων κρασιῶν, στὴν περιοχὴ τοῦ Λονδίνου Νιούγκαιητ.

Ο «ΒΑΣΙΛΙΑΣ»

Ὁ Τζὼν Κάρτερ ἔγινε πλούσιος ἀγοράζοντας γῆ γιὰ καπνοκαλλιέργεια, ποὺ στήριζε τότε τὴν οἰκονομία τῆς Βιρτζίνια. Ὁ νιὸς του, Ρόμπερτ, ὁ «Βασιλιὰς Κάρτερ» ἦταν, ὅταν πέθανε τὸ 1730, ὁ πλουσιότερος γαιοκτήμονας τῆς ἀποικίας καὶ ἰδιοκτήτης τῆς μεγαλύτερης συλλογῆς δούλων καὶ ἐργατῶν.

«Πρέπει νὰ ἔπαιξε ἕνα πολὺ σημαντικὸ ρόλο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ δουλεμπορίου τῶν Μαύρων» δηλώνει ὁ Πέσκετ.

«Ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς του, ὅταν πέθανε, εἶχαν κι' αὐτὰ στὴ δούλεψή τους χιλιάδες δούλους καὶ ζοῦσαν σὲ ἕνα τεράστιο σπίτι μὲ μεγάλη πολυτέλεια».

Ἡ εἰσαγωγὴ Μαύρων δούλων στὶς βρετανικὲς ἀποικίες τῆς Ἀμερικῆς ἄρχισε μετὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Γεωργίας καὶ τὴν ἔλλειψη ἐργατικῶν χειρῶν ποὺ παρατηρήθηκε. Ὑπῆρχε, ἐπίσης, ἔλλειψη «προσωρινῶν δούλων» ἐργατῶν. Οἱ ἐργάτες αὐτοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὑπέγραφαν συμβόλαια μὲ τὰ ὁποῖα δέχονταν νὰ εἶναι σκλάβοι ἐπὶ 2—7 χρόνια, μὲ ἀντάλλαγμα νὰ ταξιδέψουν δωρεὰν στὴν Ἀμερικὴ καὶ. στὴ συνέχεια, νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ. Ἦταν, ὅπως καὶ οἱ δοῦλοι ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἀντικείμενα ποὺ ἦταν δυνατὸ νὰ πουληθοῦν» καὶ ἀποτελοῦσαν ἀπόλυτη «περιουσία» τῶν κυρίων τους. Μποροῦσαν νὰ τοὺς μαστιγώνουν, ἀκόμη καὶ νὰ τοὺς «στιγματίζουν» μὲ καυτὸ σίδερο.

Δὲν εἶναι γνωστὸ — ὅπως λέει ὁ Πέσκετ — ἂν ὁ «Βασιλιὰς Κάρτερ» ἦταν καλός, ἢ κακὸς ἀφέντης.

«Πρέπει, ὅμως, νὰ ἦταν σκληρὸς ἄνθρωπος καὶ φιλόδοξος, γιὰ νὰ ἀποκτήσει τόσο μεγάλο πλοῦτο», ὑποστηρίζει ὁ Πέσκετ.

Τὸ γενεαλογικὸ δένδρο τοῦ Κάρτερ δὲν εἶχε μελετηθεῖ ὡς τώρα καὶ ἡ ἐνοχλητικὴ κάπως συσχέτισή του μὲ τὸ ἐμπόριο τῶν σκλάβων, ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ σημεῖα ποὺ θὰ ὑπογραμμίζε ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῆς χώρας του, ποὺ θέλει νὰ εἶναι δημοκρατικὸς καὶ νὰ φέρεται μὲ ἰσότητα πρὸς ὅλους.

Οὔτε «τοῦ πάει» τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τοῦ «Ὅσα παίρνει ὁ ἄνεμος», μὲ σκλάβους ἀλυσοδεμένους.

Στὴ σημερινὴ Ἀμερικὴ «ποὺ ἔχει συνειδητοποιήσει, γιὰ πρώτη φορά, τὸ παρελθόν της», ὕστερα ἀπὸ τὴν κυκλοφορία τοῦ βιβλίου «Ρίζες» τοῦ Ἄλεξ Χάλεϋ, ἡ ζωὴ ποὺ περνοῦσαν σὰν «ἀφεντικὰ» οἱ πρόγονοι τοῦ Κάρτερ δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἔχει ἐναισθητοποιηθεῖ, κυρίως καὶ στὶς συνοικίες τῶν Νέγρων, ὅπου κάτι τέτοια συζητιοῦνται πολύ.

Σύμφωνα μὲ τὶς γενεαλογικὲς ἔρευνες, ἡ οἰκογένεια Κάρτερ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐνορία Κράϊστ Τσέρτς (Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ) τοῦ Λονδίνου, ἂν καὶ παλιότερα μέλη της εἶχαν ζήσει στὸ Χάρτφορντσάϊρ.

Ο ΤΟΜΑΣ

Τὰ δυὸ ἀδέλφια του μετανάστευσαν στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1635, ἀκολούθησαν ὁλότελα διφορετικοὺς δρόμους. Ἐνῷ ὁ Τζὼν Κάρτερ καὶ οἱ γιοί του εὐημεροῦσαν καὶ μεγάλωναν συνεχῶς τὰ πλούτη τους, ὁ Τόμας ἀντιμετώπισε δύσκολους καιροὺς φυτεύοντας ἀκατάλληλους σπόρους σὲ ἀκατάλληλες ἐποχές.

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Τόμας Κάρτερ ξεκίνησαν ἀρχικὰ γιὰ τὴ Νότια Καρολίνα, ἀναζητώντας νέες ἐκτάσεις γῆς καὶ τελικὰ ἐγκαταστάθηκαν πρὶν ἀπὸ τὸ 1800 στὴ Γεωργία. Ἐκεῖ ὁ κλάδος αὐτὸς τῆς Οἰκογένειας Κάρτερ ἀπέκτησε κτήματα καὶ ἐπὶ 200 περίπου χρόνια, παρέμειναν πλούσιοι κτηματίες τῆς Πολιτείας αὐτῆς. Ὁ ἴδιος ὁ Τζίμμυ Κάρτερ εἶναι —ὅπως εἶναι γνωστό— πλούσιος παραγωγὸς φυστικιῶν.

Καὶ στὴν Ἀγγλία, ὅμως, οἱ Κάρτερ, ἦταν εὔποροι. «Ἀρχικὰ ἦταν ἁπλοὶ ἀγρότες, ἀλλὰ σιγὰ — σιγὰ τὰ κατάφεραν νὰ γίνουν μικροκτηματίες καὶ ἀργότερα αὐτοονομάστηκαν «τζέντλεμεν».

Ὁ Πέσκετ δηλώνει ὅτι ἂν καὶ χρειάσθηκε ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νὰ «ἰχνηλατήσει» τὴν οἰκονένεια Κάρτερ, ἡ δουλειά του δὲν ἦταν πολὺ δύσκολη. «Εἶναι πολὺ εὔκολο, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ κρατοῦν ὅλες οἱ ἐνορίες στὴν Ἀγγλία καὶ ἀπὸ ἐπιστολές, διαθῆκες καὶ κτηματολόγια στὴ Βιργινία, νὰ μάθει κανένας τὴν προϊστορία τῶν Κάρτερ. Οἱ Κάρτερ ἔχουν χτίσει καὶ μιὰ ἐκκλησία στὴ Βιργινία, τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὅπως ἦταν καὶ ἡ ἐνορία τους στὸ Λονδίνο».

Οἱ βιομηχανικὲς ταινίες βοηθοῦν τὴν τεχνικὴ ἐξέλιξη

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία συναγωνίζονται σήμερον εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν καλυτέρων βιομηχανικῶν ταινιῶν. Αἱ τρεῖς αὐταὶ χῶραι εὑρίσκονται ἐπικεφαλῆς εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Τὰς ἀκολουθοῦν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἡ Ἰταλία, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Ἑλβετία.

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὸ μεγάλον βραβεῖον βιομηχανικῶν ταινιῶν ποὺ ἔγινε πρὸ καιροῦ στὸ Λονδίνο καὶ ἀνεμένετο μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ἀπέληξεν εἰς νίκην τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν πρώτην θέσιν, ἀκολουθουμένη μὲ μικρὴν διαφορὰν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Ἀπὸ τὰ 21 ἔθνη, ποὺ ἀντιπροσωπεύθησαν εἰς τὸν διαγωνισμὸν μόνον ἡ Γερμανία καὶ αἱ ΗΠΑ., ἔστειλαν τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὅριον 15 ταινιῶν καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ κατηγορίας. Σχεδὸν ὅλοι οἱ βιομηχανικοὶ κλάδοι τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανίας ἀντιπροσωπεύθησαν εἰς τὸ Λονδῖνον μὲ πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ταινιῶν ἔγινε μὲ αὐστηρὰ κριτήρια, μὲ πρωτεύουσαν σκέψιν τὴν ποιότητα καὶ ὄχι τὴν ποσότητα. Αὐτὸ ἔγινε ἡ αἰτία νὰ ἀπορριφθοῦν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους 165 ἀγγλικαὶ ταινίαι. Ἡ ἀγγλικὴ παραγωγὴ ὅμως ἀντιμετώπισε παρ' ὅλα αὐτὰ σκληρὸν ἀνταγωνισμὸν κυρίως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Τὰ μικρὰ ἔθνη ἐπίσης παρουσίασαν σημαντικὴν παραγωγήν. Ἔτσι π.χ. ἡ Ὁλλανδία ἀπέστειλε 9 ταινίας, ἡ Σουηδία 6 τὸ Βέλγιον 4 καὶ ἡ Ἱσπανία 3. Ἐν τούτοις τὰ κράτη αὐτὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ καλύψουν περισσότερους ἀπὸ ἕνα μόνον τομέα τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αἱ γερμανικαὶ βιομηχανικαὶ ταινίαι παρουσίασαν τὴν γνωστὴν των ποικιλίαν. Ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν 1917, ὁπότε τὰ ἐργοστάσια Κρούπ ἀπεφάσισαν νὰ ἀναθέσουν εἰς ἕνα μηχανικὸν νὰ δοκιμάσῃ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ κινηματογράφου διὰ τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς σκοπούς ἡ γερμανικὴ βιομηχανία δὲν ἐγκατέλειψε τὰς προσπαθείας της νὰ θέσῃ τὰς κινηματογραφικὰς ταινίας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της. Τὸ 1920, δηλαδὴ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ κινηματογράφος ἀπετέλει ἀκόμη σπάνιον εἶδος, τὰ ἐργοστάσια «Ζήμενς» ἤρχισαν εἰς τὸ Βερολῖνον νὰ «γυρίζουν» ταινίας μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διαδόσουν τὰς τεχνικὰς γνώσεις μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ των. Αἱ ταινίαι αὐταὶ ἔγιναν δεκταὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς μαθητευομένους, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς τεχνίτας. Τὸ 1920 ἡ Γερμανία κατετάσσετο μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων παραγωγῶν βιομηχανικῶν ταινιῶν τοῦ κόσμου. Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον διεκόπη ἡ παραγωγὴ βιομηχανικῶν ταινιῶν, ἡ ὁποία ἐπανήρχισε τὸ 1950. Ἔκτοτε ἔχουν γυρισθῆ ἄνω τῶν 2.800 ταινιῶν αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν. Αἱ ταινίαι αὐταὶ ἔχουν πωληθῆ εἰς πολλὰς χώρας.

Ἰδιαιτέρως περιζήτητοι εἶναι αἱ γερμανικαὶ ταινίαι, ποὺ ἀναφέρονται εἰς βιομηχανικὰς μεθόδους παραγωγῆς, τὴν τεχνικὴ καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας ἢ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Αἱ ταινίαι αὐταὶ ἔχουν τὸν χαρακτῆρα διδακτικῶν ἐποπτικῶν μέσων. Ἐπίσης μεγάλη ζήτησιν ἔχουν αἱ ταινίαι, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν ἐργοστασίων. Πολλαὶ ταινίαι ἐπίσης ἀναφέρονται εἰς τὴν γερμανικὴν βοήθειαν ἀναπτύξεως πρὸς τὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς, τὴν Ἰνδίαν ἢ τὴν Πρόσω Ἀσίαν.

Τέλος εἰς πολλὰς ταινίας αἱ γερμανικαὶ βιομηχανίαι παρουσιάζουν τὰ προϊόντα των, ὅπως τὰ περίφημα «ντραλόν» ἢ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτομάτων συστημάτων εἰς τὰ ἐργοστάσια «Βόλκο βάγκεν» ἢ τὴν κατασκευὴν τοῦ τεχνικοῦ ἐλαστικοῦ.

Ἡ ἀνεπτυγμένη γερμανικὴ βιομηχανία, χρησιμοποιεῖ εἰς μεγαλυτέραν ἔκτασιν τὰς κινηματογραφικὰς ταινίας διὰ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς πελάτας της εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰς δυσκόλους τεχνικάς της μεθόδους. Τὸ ἴδιον κάμνει καὶ ἡ βιομηχανία μηχανικῶν κατασκευῶν, ἡ βιομηχανία ἠλεκτρικῶν συσκευῶν, ἡ χαλυβουργικὴ καὶ μεταλλουργικὴ βιομηχανία καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κλάδοι ἀναθέτουν εἰς τὸν κινηματογράφον νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὰς μεθόδους των καὶ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς πελάτας των διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν μ